

๖๕
ดิ่ง — — — ๖๕
เมื่อนท ๒

กุมภาพันธ์ ๒๕๐๐ พวกเรายังคง
ปฏิบัติงานคอนเซ้าและเซ้าหยังเรียน
กันตามปกติ ในเวลา ๑๖.๐๐ น.
ถึง ๑๕.๓๐ น. ได้รับอนุญาตจากทาง
วิทยาลัยให้ทำการปฏิบัติงานได้ เพื่อ
ให้มีโอกาสเตรียมตัวเตรียมเครื่องใช้
ที่จะชนคอบบย

เชิงบันไดนาคคอบบย

ความขดขด — — — โทหาใด ๆ ไม่มีเลย เพราะพวกเราถูกแม่โ้้้มีความสำคัญ
พร้อมเพรียงและอดทนเด้มอ พอเวลา ๑๕.๓๐ น. ทางแผนการครัวก็บริการอาหารให้แก่พวกเรา
ก่อนเวลา ซึ่งตามปกติต้องเข้ารับประทานเมื่อเวลา ๑๗.๐๐ น. เป็นพิเศษ เวลา ๑๖.๓๐ น. รถ
ยนต์ของวิทยาลัยมารับพวกเราที่หอพัก บัดเดียนนเราก้เข้าดูเวียงพิงค์ โดยระยะทาง ๑๘ กิโลเมตร
ต่างก้หาอาหาร, และของใช้บางอย่างที่จำเป็น เดียเวลาไม่นานน้าที่ รถยนต์ก้พาเรา
มุ่งหน้าไปตั้งยังจุดหมายทางประตูสวนดอก — อันเป็นเส้นทางอีกทางหนึ่งไปสู่เชิงคอบบย —
ในปัจจุบันที่ดินแห่งหนึ่งใกล้บริเวณนั้นเป็นที่ตั้งของสวนดัด

ที่สวนวนกรรม

เราถึงเชิงคอบบย เมื่อเวลา
๑๘.๐๕ น. พวกเราก้ต่างมุ่งหน้าขึ้นสู่
คอบบยโดยทางเท้า มีการแบกหาม
สัมภาระติดตัวกันตามสมควร เพราะ
พวกเราต้องไปนอนค้างแรม ที่ยอดคอบ
บย สถานที่ที่ประดิษฐานพระบรม
ธาตุอันเป็นยอดของความ ตักการะแห่ง
ชาวพุทธมามกะ ๑ คิน